

CRICK, Jef (Aalst 23 oktober 1890 – Sint-Amandsberg 7 juni 1965).

Studeerde aan het jezuïetencollege in Aalst en vestigde zich na zijn huwelijk in 1917 in Jette, later in Sint-Amandsberg. Crick behoorde na de Eerste Wereldoorlog met Jan Boon en Filip de Pillecyn tot de eerste redacteuren van het dagblad *De Standaard* en het weekblad *Ons Volk Ontwaakt*. Hij schreef vooral kunstkritiek, terwijl hij tevens talrijke Vlaamse kunstenaars interviewde. In 1935 werd zijn roman *De Ridder van het Slot van Laarne* door de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde met de Karel Barbierprijs bekroond. Ook over P.P. Rubens schreef hij een roman. Verscheidene van Cricks toneelwerken werden in de Gentse Koninklijke Nederlandse Schouwburg opgevoerd. Verder zorgde de Belgische Radio en Televisieomroep voor een aantal premières van oratoria, die hij met Vlaamse componisten tot stand bracht. Crick werkte na 1923 aan verscheidene publicaties mee; hij schreef onder andere bijdragen over kunst voor *De Volksmacht* onder de schuilnaam van Elsevier. Door de uitgave van biografieën was hij een van de promotors van de belangstelling voor het Campo Santo te Sint-Amandsberg, waar een aantal voormannen uit de V.B. begraven liggen en waar ook hij nu rust. Via zijn werk als cultuurverbreider wilde hij zijn volk dichter bij zijn kunstenaars brengen.

WERKEN: *Silhouetten van Vlaamse Kunstenaars*, 1924.

LITERATUUR: Zo was Jan Boon, 1962; – R. de Backer, *Campo Santo*, 1967; – G. Durnez, *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant*, I, 1985.

JAN CRICK* EN GASTON DURNEZ